

Številka: 2

Letnik: 25

Šolsko leto: 2022/2023

Mentor: dr. David Bedrač

Oblikovanje: Blanka Kojc

Naklada: 600 izvodov

Uredniški odbor: Nik Bombek, Taja Gabrovec, Tjaša Herega, Marina Mohorko Korpar, Dea Muršič, Gabriel Pagliaruzzi, Katarina Peranić, Katarina Šeruga, Jure Škamlec, Lana Vrabelj, Mia Zupanič

UVODNIK

Če bi morali skleniti šolsko leto z medmeti, bi šlo približno takole: uf, še zadnji testi! Ojoj, še zadnja spraševanja! Hmmm, upam, da mi use izboljšati končno oceno. Jeee, uspelo mi je! Juhu, počitnice so tu! Zaključek leta je zmeraj tudi nekoliko naporen, saj se postopoma zaključuje učni in izobraževalni proces celotnega šolskega leta, izvajajo se inventure, evalvacije, pod črto se vprašamo, kako uspešni smo bili in na katerih področjih bi morebiti bilo še dobro izboljšati svoje pristope, metode in rezultate.

Kot boste videli na naslednjih straneh, nam letos ni manjkalo odličnih rezultatov in uspehov na mnogih področjih. Kot je to že v navadi, predstavljamo kulturno, tehniško in športno faco, učence, ki so vsak na svojem področju močno zaznamovali odhajajoče šolsko leto; seveda pa je uspešnih učencev v šoli še zelo veliko.

O tem pričajo športni rezultati, številni uspešni projekti, prireditve in delavnice. Prebrali boste lahko zanimive intervjuje, se sprehodili po športnih dosežkih leta, potovali z nami po ekskurzijah, razmislili o nekaterih ekoloških vprašanjih in o pomenu prostovoljstva. Čaka vas zanimiv članek v obliki dnevnika iz Londona. In še in še!

Naj bo druženje z novo številko Lokvanja vznemirljivo in zanimivo, s čimer boste poplačali trud mladih novinarjev, ki vam vsem želijo lepe, prijetne in mirne počitnice!

dr. David Bedrač, mentor

IZ VSEBINE:

INTERVJU	2
KULTURNE STRANI	4
MED NADARJENIMI	8
ŠPORTNE STRANI	10
GREMO NA TUJE	13
EKOSTRANI.....	15
TEHNIŠKA STRAN	17
GREMO NA IZLET	19
SLOVO DEVETOŠOLCEV	20

OBVESTILO UČENCEM IN STARŠEM

Prvi šolski dan: 1. september 2023

1. razred:

ob 10:00 v jedilnici

2. do 5. razred:

ob 8:40 v atriju šole

6. do 9. razred:

ob 8:15 v atriju šole

INTERVJU

Člani uredniškega odbora časopisa Lokvanj smo se lotili intervjuja z dvema zanimivima učiteljicama, ki sta še posebej zaznamovali letošnje šolsko leto. Ga. Tamara Završnik, učiteljica angleškega in slovenskega jezika, je mentorica celoletnega projekta »Vezi med nami«, ga. Jožica Repič, učiteljica razrednega pouka, pa nam je zaupala, kako je nastajal zbornik, namenjen 1000 zlatim odličnjakom, povedala pa nam je še veliko zanimivega o svojem delu.

TAMARA ZAVRŠNIK

Kaj je projekt Vezi med nami, ki poteka skozi celotno šolsko leto?

Projekt vezi med nami je torej celoleten šolski projekt, katerega namen je predvsem spodbujanje povezovanja med ljudmi, razvijanja empatije in občutka pripadnosti skupnosti.

Sliši se zelo zanimivo, kako pa je pravzaprav sploh prišlo do tega projekta?

Vsako leto se na šoli izvaja kakšen večji projekt, v katerem sodelujejo vsi, učitelji in učenci. Ko so mi dodelili vodenje projekta, sem razmišljala, kakšna bi lahko bila tema. Ugotovila sem, da nam primanjkuje medosebne povezanosti, ki smo jo izgubili med pandemijo korona virusa.

Kako pa projekt sploh poteka? Katere dejavnosti so potekale v sklopu le-tega?

Skozi šolsko leto je potekalo veliko aktivnosti. Jeseni smo imeli dan dejavnosti, namenjen povezovanju med oddelki in socialnim igrar. Izdelali smo tudi maskote oddelkov, kravice v jedilnici, razredne verige, ...

Učiteljica Darja Polner nam je dala idejo za razredne kocke, OPB je imel na to temo športni dan, prav tako pa so se starejši učenci preizkusili v poučevanju in pomoči mlajšim.

Del projekta so bile tudi številne dejavnosti v tednu, ko smo imeli dan šole. Učenci se gotovo spomnijo prireditve ob dnevu šole in dneva brez torbe. Ponovno smo se tudi spomnili, da ima naša šola himno in maskoto.

To je kar velik zalogaj. Gotovo niste bili kot mentorica povsem sami. Kdo vse vam je pri tem pomagal?

V ožji ekipi z mano so bile učiteljice Jasmina Žel, Milena Krajnc, Mima Terbuc in Susane Berden. Pokrivatele smo res različna področja. V projektu so sicer sodelovali vsi učitelji naše šole, še posebej so imeli pomembno vlogo razredniki.

Najpomembnejši pa ste bili seveda učenci, saj je bil projekt namenjen prav vam.

Ker smo na koncu šolskega leta in delamo inventuro ... Mislite, da je projekt uspel in da smo sedaj morda bolj »povezani«?

Mislim, da je nastalo veliko zanimivih skupnih zgodb. Verjetno pa zdaj ni primeren čas, da razglabljamo o tem, ali smo zaradi projekta bolj povezani, saj se naše vezi v pričakovanju počitnic že malce rahljajo.

Pravi učinek bomo videli septembra, ko bomo vsi spočiti in ponovno v šoli. Upam, da bomo znali vezi med nami prepoznati in negovati.

Pogovarjal se je: Jure Škamlec, 9. c

Ste ena tistih učiteljic, ki ste zelo aktivni na mnogih področjih. Če bi na kratko orisali svojo pot, kaj bi rekli?

Po poklicu sem profesorica razrednega pouka po eni diplomii, po drugi diplomii pa profesorica sociologije, opravljam pa delo učiteljice na razredni stopnji. V vsem času, kar sem delala v tej šoli, sem sodelovala v veliko projektih, bila mentorica mnogim mladim učiteljem in študentom na praksi. Z učenci smo delali raziskovalne naloge, dobili zlate medalje na državnih tekmovanjih, sodelovali na mednarodnih in domačih projektih, ... V času poučevanja sem videla in doživela veliko stvari. Če bi vsa potrdila, s katerimi je potrjeno moje mentorsko delo, zložili na kup, bi zrasel nekaj dm visok stolpič.

Pedagoški poklic je lep, a tudi zahteven. Kako ste se pravzaprav odločili, da boste postali učiteljica?

Ne vem točno. Zdi se mi, da mi je bila želja po tem poklicu dana v zibelko. Odkar se spomnim, sem vedno rekla, da bom učiteljica. Na začetku sem si postavila lutke in se igrala, da jih učim. Nato sem se začela igrati s prijateljicami iz soseske, tako da sem bila jaz učiteljica in one moje učenke. Čas pa je mineval in že moje srednješolsko izobraževanje je bilo na pedagoški gimnaziji in seveda je študijska pot na dveh fakultetah prav tako šla v tej smeri. Nikoli nisem obžalovala odločitve.

Med vsemi projekti, pod katere ste se podpisali, pa še vedno odmeva izdaja zbornika 1000 zlatih odličnjakov, ki ste ga uredili lani septembra. Kako se je vse skupaj sploh pričelo?

Ko je bilo vpisanih 500 zlatih odličnjakov, smo imeli prireditev in nastala je obljuba, da se bo prireditev ponovno pripravila ob vpisu 1000. zlatega odličnjaka. Ne da bi se zavedali, je minilo 20 let in, kot obljubljen, smo začeli s pripravami za prireditev. V sklopu prireditve je bilo rečeno tudi, da bi bil narejen zbornik. Najprej je bilo rečeno, da bi bila narejena samo brošura, kjer bi v tiskani obliki bila zapisana imena in priimki vseh zlatih odličnjakov te šole. Od ravnateljice sem dobila nalogo, da to realiziram, mi pa ni dalo miru in nekako se mi je zdelo brez neke prave vsebine, brez toplote, samo nek seznam. Želela sem več in sem razmišljala kako in kaj bi naredili ...

Ampak tako število sodelujočih ni preprosti zalogaj. Kako ste stopili z njimi v stik?

Ker sem želela več od brošure, se je rodila ideja o zborniku, zato smo vsem zlatim odličnjakom poslali vabilo, da nam, seveda če želijo, zapišejo svoje spomine na osnovno šolo, življenjske dosežke in podobno. V marcu 2022 smo torej poslali 1000 pisem v papirnati obliki na naslove, ki smo jih imeli zapisane v zlati knjigi, vsem zlatim odličnjakom z opisom, kaj pripravljamo, za kaj jih prosimo oziroma česa bomo zelo veseli. Nisem vedela, kaj naj pričakujem, a bo odziv, a ga ne bo, kakšni bodo njihovi spomini ...

A se je zbiranje odlično izteklo, kajne?

Res je. Bila sem zelo prijetno presenečena, ker je prvi odgovor na to pismo prispel na mojo elektronsko pošto že čez dva dni. In se je začelo! Vsi ti prispevki so prihajali na moj elektronski naslov, ki je kar naenkrat postal poln takih dopisov. Nekateri so imeli vprašanja, nekatere je zanimalo, koliko vrstic morajo napisati, nekatere je zanimalo, ali naj predstavijo celo življenjsko zgodbo ali le dogodke iz osnovne šole.

In ko ste zbrali vse gradivo, je nastopilo veliko nadaljnega dela. Kako je to potekalo?

Zbornik je moral v začetku septembra iti v tiskarno. Torej je bil celi avgust zaznamovan z veliko pisem in odzivov. Kako pa sedaj to razporediti, da bo imelo neki smisel? Vsi opisi so bili pozitivni, vsi, ki so se odzvali, so se zahvaljevali, da to pripravljamo. Javljali so se tudi odličnjaki, ki delajo v tujini. Skratka, morala sem najti neko rdečo nit, da bi vse imelo smisel. Medtem ko sem delala, sem si vzela čas, da sem hodila v naravo, na Mestni Vrh, opazovala sem naravo in ravno tam, med butično urejenimi vinogradi, se je rodila ideja, kako bo zbornik izgledal; odločila sem se, da bo najboljše, če prispevke razdelim kronološko po zapisih v zlati knjigi. Vpise sem razdelila na nekaj obdobj in pridobila kronološki pregled. Knjižničarka Edita Čelofiga pa je zbrala zgodovino šole, ki smo jo

razporedili med prispevke zlatih odličnjakov. Tako je zbornik danes ena zaokrožena celota.

Ko je zbornik izšel, ste bili gotovo veseli in ponosni ...

Z veseljem sem prebirala vse prispevke. Za »hec« me je zanimalo, koliko zlatih odličnjakov sem učila. Ugotovila sem, da sem jih učila več kot eno tretjino. To je izjemna številka, saj jaz nisem učila od ustanovitve šole. Spomnila sem se tistih malih desetletnikov in sem si poskušala predstavljati vse tisto, kar so dosegli. Bil je zelo čustven trenutek zame in za vse zlate odličnjake, ki jim je zbornik s pomenljivim naslovom *A v spominu je ostalo* zelo veliko pomenil. Veliko stiskov rok, objemov, zahval, čestitk in iskric v očeh je kazalo, da je bilo vredno. Lepo je biti učiteljica.

Pogovarjala se je: Katarina Peranić, 8. d

KULTURNE STRANI

RAZNOLIKI LITERARNI NASTOPI

Literarno glasilo Čar besede moje izhaja v naši šoli že vrsto let, tudi letos je bilo tako. Pod mentorskim vodstvom dr. Davida Bedrača se je tako predstavilo skoraj sedemdeset bralcev, v glasilu pa sodeluje več kot sto literarnih in likovnih ustvarjalcev. Glasilo smo tudi letos predstavili na literarnem večeru, ki je potekal 18. maja in sta ga vodila Nik Bombek in Jure Škamlec iz 9. c, branje literatov pa so popestrile glasbene točke pod mentorskim vodstvom Tomaža Mohorka. Pri nastajanju glasila sta pomagali še knjižničarka Edita Čelofiga (likovno uredništvo) in učiteljica Blanka Kojc (oblikovanje ter postavitev glasila).

Na prireditvi smo nastopali tisti, ki smo imeli v tem šolskem glasilu objavljeno literarno delo. Pred nastopom smo imeli več vaj v knjižnici. Imeli smo tudi generalko, kjer je vse teklo gladko. Naš nastop so

si prišli pogledat starši, sorodniki nastopajočih in drugi ljubitelji lepih besed. Nastopajoči smo sedeli na stolih ob odru in čakali, kdaj bodo na vrsti za branje.

Ko je bil čas za nastop, smo šli na oder, prebrali to, kar smo napisali, odšli nazaj na svoj sedež in uživali v nastopih drugih učencev. Nastopi so bili različni – od poezije do dramskih besedil in različnih pripovedi. Gledalcem je bil literarni večer zelo všeč, zato upam, da bo takšnih prireditev še več!

Lana Vrabelj, 7. a

IMELI SMO SE SUPER

Včeraj smo se res imeli super. Vadili smo in vadili *Super babico* – to je pesem, na katero smo plesali in jo peli na prireditvi za dedke in babice. Zraven tega smo se učili, se igrali in zabavali. Po pouku smo odšli domov. Ob peti uri se je začel nastop za dedke in babice. Naša točka je bila zadnja. Ko smo končali z našo točko, nas je ravnateljica pohvalila.

Tim Tepeš, 3. a

NASTOP

Včeraj je bil super dan. Potekala je prireditev za dedke in babice. Na nastopu smo nekaj časa sedeli in gledali. A ko smo prišli na oder, smo »razturali«. Po predstavi sem skupaj s starši odšel k babici. Z babico smo odšli na sladoled. Ugotovil sem, da banana, čokolada in zmajevo sadje »pašejo« skupaj.

Vid Meznarič, 3. a

KULTURNA FACA

Jana Bombek je zelo aktivna na mnogih kulturnih področjih, čeprav je šele učenka tretjega razreda. Videli smo jo kot pevko, recitatorko in še kaj. Prav zato smo jo izbrali za kulturno faco in ji zastavili nekaj vprašanj.

Na katerih prireditvah vse si letos sodelovala?

Letos sem sodelovala na številnih prireditvah: na literarnem večeru (Čar besede moje), prireditvi ob dnevu šole, prireditvi za tisoč zlatih odličnjakov ter prireditvi za babice in dedke.

Na kakšen način pa si sodelovala?

Na večini prireditvah sem prepevala, tako sama kot znotraj pevskega zbora. Na literarnem

večeru pa sem tudi prebrala svojo pesmico.

Petje ti gre res dobro od rok. Od kod pa prihaja to veselje do petja? Kdo te je navdušil za pevske vode?

Moja babi, Jerneja Bombek, ki se tudi sama ukvarja s petjem in z glasbo in je učiteljica v naši šoli.

Imaš v mislih kakšno posebno pesem ali dve, ki jo/jih na nastopih in prireditvah najrajši zapoješ?

Ja, *Milijon in ena* (Klara Jazbec), *Čebelica Maja* (Janko Ropret) ter pa *Kdo še verjame* (Nina Pušlar).

Vsaka stvar ima tudi svoje začetke ... Kdaj si se prvič preizkusila v glasbenih oziroma pevskih vodah?

S petjem sem se začela ukvarjati takrat, ko sem pričela obiskovati glasbeno šolo. To je bilo, ko sem bila stara 4 leta. V glasbeni šoli sicer igram flavto.

OGLED MESTA

3. maja 2023 smo se z razredom odpravili na ogled mesta Ptuj. Na tržnici nas je že pričakala naša vodička Janja. Razložila nam je, kako je nastalo mesto Ptuj. V času Rimljanov se je mesto imenovalo Poetovio. Nastalo pa je že veliko prej. Začetki mesta segajo v kameno dobo oz. veliko časa pred našim štetjem. Ljudje so se vanj naselili zaradi reke Drave (zaradi lažjega preživetja).

Leta 1000 so se v Ptuj naselili Rimljani. Vodička Janja nas je popeljala po ulicah, kjer nam je pokazala veliko znamenitosti. Sprehodili smo se mimo cerkve sv. Jurija. Zanimiv je bil mestni stolp – zaradi ure, ki se nahaja le na treh straneh. Na četrti strani je ni, saj grajski gospodje za njo niso želeli prispevati denarja.

Pred mestnim stolpom stoji skoraj pet metrov visoka nagrobna plošča, s časa Rimljanov (Orfejev spomenik). V srednjem veku so ga uporabljali kot sramotilni kamen.

Naše mesto ima prečudovit in mogočen grad, ki se nahaja na grajskem griču, obdanim z grajskim obzidjem. Od zunaj smo si ogledali Minoritski

Se ti zdi igranje flavte zahtevno?

Ja, se mi.

Z glasbo se torej ukvarjaš na različne načine.

Kaj ti je ljubše – petje ali igranje flavte?

Ne morem se odločiti, kaj mi je najljubše.

Se pa ob glasbi ukvarjaš še drugimi oblikami kulture, kajne?

Ja, s pisanjem literarnih del, v čemer prav tako zelo uživam. Ukvarjam se še s plesom, z risanjem ter z izdelovanjem zapestnic iz kroglic in podobnih materialov.

Kateri je tvoj najljubši predmet v šoli?

Moja najljubša predmeta v šoli sta šport in glasbena umetnost. Rada imam tudi spoznavanje okolja.

Pogovarjal se je: Jure Škamlec, 9. c

samostan, v katerem še vedno delujejo Minoriti. Omenila nam je tudi Dominikanski samostan. Po tlakovani kamniti poti smo ogled nadaljevali do Mestne hiše, kjer nas je že pričakala naša županja Nuška Gajšek. Z njo smo se zelo zabavali. Zapeli smo ji pesmico ter ji zaplesali. Je zelo prijetna gospa. Dala nam je tudi sladoled. Zahvalili smo se ji za lep sprejem, ter se odpravili proti šoli.

Ogled je bil zanimiv in poučen!

Alina Kuserbanj in Maruša Kolednik, 4. b

PESNIŠKI KOLAŽ 5. C RAZREDA

V letošnjem šolskem letu smo veliko novega spoznali in kar nekaj doživeli. Tako smo sedaj modrejši in bolj prebrisani:

- Septembra smo se odpravili v Ankaran, kjer smo eni plavali kakor žabice, drugi pa kakor kiti.
- Spoznali smo tudi, da HPP ne pomeni hiperaktivna polomljena palačinka, ampak Haloška planinska pot. Osvojili smo Janški vrh. Bravo mi!
- Preizkusili smo se tudi kot mladi kuharski šefi. Sami smo si pripravili okusno malico – sadno solato s smetano in čokoladnimi mrvicami na cejevski način.
- Na pustni torek smo noreli, se igrali in lovili in tudi modno pisto priredili.
- Za dan šole smo se potrudili in s skupnimi močmi modro škatlo naredili.
- Da smo stari časopis porabili, smo se v modne kreatorje prelevili in obleke naredili.
- Pri gospodinjstvu smo se šivalnih veščin naučili in gumbke na žakeljčke prišili. Za zaključni izlet smo se pred šolo zbrali in z avtobusom odpeljali. V gradu smo si ogledali nekaj soban in se vživeli v stari grajski dan. Čebele lepo so nas sprejele. Njihov med smo poskusili in medenjake pokupili.

Tako zapomnili trenutke smo si, ki zabavni so bili.

Stela, Gaja in Maša iz 5. c

PO MESTU NAOKROG

3. maja 2023 smo se četrtošolci odpravili na ogled našega prelepega mesta. Pred Mestno hišo nas je pričakala vodička, ki nas je najprej popeljala na Ptujski grad. Tam smo izvedeli veliko zanimivosti o nastanku in o prvih lastnikih gradu. Uživali smo tudi v razgledu in se navduševali nad zgodbami iz srednjega veka.

Ogled smo nadaljevali po Prešernovi ulici in se ustavili pred mestnim stolpom. Skoraj vsak dan se vozimo mimo njega, a nikoli si ga nismo pobliže ogledali. Koliko nagrobnikov je vzdanih v njega!

Navdušila nas je tudi zgodba o stolpni uri in njenem mehanizmu. Zgodovina najstarejšega mesta je res zanimiva in prav je, da jo domačini poznamo.

Po ogledu smo bili povabljeni h gospe županji. Pričakala nas je pri vhodu pred Mestno hišo. Povabila nas je v poročno dvorano in nas pogostila s sladoledom. Vzela si je tudi čas za nas in se z nami pogovarjala. Povedali smo ji, kaj se učimo v šoli, ji peli, nekateri so ji tudi zaplesali. Naredili smo še skupno fotografijo in se poslovili. Ta dan smo res uživali, se zabavali in se naučili marsikaj novega.

Učenci 4. a z razredničarko

ORFEJEV SPOMENIK V NAŠI ŠOLI

Prepričana sem, da je večina od vas že videla Orfejev spomenik na Slovenskem trgu. Večina od vas pa verjetno ne ve, da imamo pomanjšano verzijo tega spomenika v naši šoli. Če boste pogledali v učilnico na prostem, ga boste hitro opazili. Naredili smo ga učenci izbirnega predmeta Likovno snovanje 2.

Kip je narejen iz siporeksa in je ročno sklesan. Sestavljen je iz več delov. Delali smo s pomočjo slik. Večina jih je bila iz časa zadnjih nekaj let, za pomoč pa smo imeli tudi prikaz, kako bi

naj izgledal spomenik, ko je bil zgrajen. Nič od tega nam ne bi uspelo brez pomoči učiteljice Darje Polner. Projekt nam je vzel okoli dva meseca, a so rezultati temu primerni.

Če bo ste imeli čas, si pojdite ogledat to umetniško delo v učilnico na prostem.

Katarina Peranić, 8. d

MED NADARJENIMI

ZA NADARJENE IN VEDOŽELJNE

V petek, 19. 5. 2023, in v soboto, 20. 5. 2023, je naša šola pripravila delavnice za nadarjene učence. Udeležili smo se jih učenci od četrtega do sedmega razreda OŠ Ljudski vrt in Grajena. Delavnic se je udeležilo približno petdeset otrok. Delavnic je bilo več. Vsi smo preizkusili vse delavnice.

Na njih smo pekli palačinke, ki so nam kasneje šle zelo v slast. Nekateri učenci so jih pekli prvič. Pri tem smo zelo uživali!

V naslednji delavnici smo ustvarjali ograjo, ki bi naj stala pri učilnicah naših najmlajših. Najprej smo obrezali deske v obliko barvice, jih zgladili, nato pa jih natančno pobarvali. Delo nam je šlo kar dobro od rok.

V zadnji delavnici smo ustvarjali z dominami. Oblikovati smo jih morali v velike kvadrate, pri čemer smo morali upoštevati dolžino stranic. Na koncu smo jih še postavili v položaj za verižno podiranje. Zelo je bilo treba paziti, da se katera ni podrla in uničila našega truda. Bilo je zabavno!

Seveda pa je najbolj ostal v spominu konec dneva, ko smo si zunaj v atriju pekli penice na ognju. Tam smo se družili in se igrali do 21. ure zvečer. Bilo je zanimivo. V soboto zjutraj so nekateri prišli še na drugi del delavnic. Izdelovali so mostove, razvijali kreativne animacije in končali ograjo.

Bil je lep vikend, četudi smo ga preživeli v šoli.

Nina Kolmančič, 7. a

SOBOTNA ŠOLA CELJE

V soboto, 6. maja 2023, smo se učenci od 4. do 6. razreda udeležili sobotne šole za nadarjene in vedoželjne učence. Bilo nas je skoraj šestdeset. Na pot smo se podali kar z vlakom. V Celju smo učenci ustvarjali na delavnicah v otroškem muzeju Hermanov brlog.

Posebno doživetje nas je čakalo v Tropski hiši, kjer smo lahko поблиže spoznali nekatere živali, ki smo jih lahko božali; in če smo to želeli, smo si jih lahko nadeli okrog vratu. Posladkali smo se s sladoledom in se sprehodili po mestnem parku. Čeprav se je druženje hitro končalo, je vmes nastala celo tale pesmica:

Najprej smo se na postaji zbrali,
nato s hitrim vlakom potovali.
Šli smo v Hermanov brlog,
kjer smo imeli veliko nalog,
smo spoznali kulture, trike in tuje jezike.
Najslabše pa je bilo,

ko smo domov potovali.

Priporočam Hermanov brlog,
ki lahko naredi nasmeha otrok.

Nik Hameršak, 4. b, in mentorice

V OGRAJI Z LEMURJI

Ko smo prišli v Celje, smo najprej odšli v Hermanov brlog, kjer smo se pozdravljali v tujih jezikih, ogledali smo si Hermanovo sobo, oblačili otroka v oblačila glede na aktivnost ...

Na koncu ogleda smo imeli še Hermanove ustvarjalnice, kjer smo izdelovali igro, vezano na temo kulturnega prehranjevanja. Če smo prej končali, smo se lahko igrali tudi banke. Bilo je res zabavno.

Nato smo imeli malico, potem smo pa odšli do Tropske hiše. Tam smo si najprej razkužili roke, da smo lahko pobožali kačo po imenu Oliver. Nato smo se razdelili v tri manjše skupine in se prosto sprehajali okoli kletk, terarijev in drugih bivališč živali. Bilo je veliko zanimivih živali; od majhnih,

pisanih dvoživk, nagajivih in smešnih opic, do srhljivih, ogromnih kač in puhastih zajčkov. Videli smo tudi krokodila, ki je več minut negibno stal. Šli smo tudi v ograjo z lemurji, kjer smo morali zapirati vrata, da niso odšli ven.

Počasi smo se odpravili do lokala, kjer smo jedli sladoled. Sprehodili smo se tudi čez Splavarjev most, od koder smo videli razvaline Celjskega

gradu. Sledila je igra v parku. Med igro smo tam naleteli tudi na žabo.

Počasi smo se vrnili na železniško postajo, kjer smo prestopili z vlaka na vlak. Po skoraj enourni zamudi smo prišli domov, polni lepih vtisov. Dan je bil zelo lep in si ga bomo zapomnili predvsem po izkušnji s kačo, ki smo jo imeli okoli vratu.

Iza Kores, 5. b

ŠPORTNE STRANI

ŠPORTNA FACA

Za športno faco je tokrat izbrana Alja Krajnc, učenka 6. a razreda. Je izjemna športnica, ki se dokazuje z vse lepšimi rezultati na področju namiznega tenisa.

Zakaj si se odločila za namizni tenis?

Pred nekaj leti sem dobila od bratrancev konzolo Wii. Na njej sem našla Wii Sport, kjer sem veliko igrala namizni tenis. Nato pa sem za 7. ali 8. rojstni dan dobila kot presenečenje mizo za namizni tenis in moja starša sta se odločila, da lahko grem trenirat.

Kdaj si pa začela trenirati?

Ko sem bila stara 7 ali 8 let.

Kaj bi rekla, da je tvoj največji dosežek?

To, da sploh lahko treniram namizni tenis. In seveda to, da sem osvojila 1. mesto na šolskem tekmovanju.

Se ukvarjaš še s čim razen s športom?

Zaenkrat sem popolnoma predana športu.

Pogovarjali sta se: Katarina Peranić in Katarina Šeruga, 8. d

OTROŠKA VARNOSTNA OLIMPIADA

Učenci 4. b smo se udeležili 2. predtekmovanja 15. Otroške varnostne olimpijade in se uvrstili v veliki finale v Ledni dvorani v Mariboru, ki je potekal v četrtek, 25. maj 2023. Na zaključno prireditev se je uvrstilo 22 ekip, ki so na šestih predtekmovanjih pokazale največ znanja, spretnosti in usklajenosti pri delu.

Ekipe so med seboj tekmoval v paru (izžrebani vrstni red ali izžrebani pari ekip). V vsaki panogi sta se istočasno pomerili dve ekipi. Tekmovanje je potekalo na štirih tekmovalnih poljih: a) poznavanje pravil o varnosti (odgovarja se na postavljena vprašanja), b) sestavljanje logotipov (različnih znakov povezanih z varnostjo, interventnih števil 112 in 113, reševalna služba ipd.), c) spretnostna vožnja s kolesom in

reševanje naloge (112, 113 ipd.) in d) požarna vaja (zbiranje vode).

Na velikem zaključku si je bilo možno ogledati

tudi vse interventne službe (policija, vojska, civilna zaščita, reševalci ...)

4. b z učiteljico

ŠPORTNI PREGLED

Navajamo pregled nekaj pomembnejših dosežkov v letošnjem šolskem letu.

NOGOMET

Fantje so se skozi celo šolsko na vseh nogometnih tekmovanjih odlično izkazali. V petek, 12. maja, pa so se udeležili finala državnega tekmovanja. Ekipo so sestavljali: Taj Luka Modrič, Gal Jančič, Rok Menoni, Just Vauda, Tai Primc, Jaka Robin, Vid Menoni, Luka Petek, Luka Kokol, Jan Kolarič, Leo Pisar in Jaša Smolinger. Z borbeno igro so si priigrali odlično 3. mesto.

KOŠARKA

Starejši učenci so si na medobčinskem tekmovanju priigrali 1. mesto in se uvrstili na področno tekmovanje, kjer so si prav tako priigrali 1. mesto in se s tem uvrstili v četrtfinale državnega tekmovanja, na katerem so pometli s konkurenco in se uvrstili v polfinale državnega tekmovanja, ki se je odvijalo 24. februarja v OŠ Sladki Vrh in tudi takrat jim je z izjemno igro uspelo premagati vse nasprotnike. 8. marca so igrali finale vzhodne divizije. Fantje so žal izgubili, vendar pa so na koncu dosegli 4. mesto, kar je seveda odlično.

Mlajši učenci pa so 9. marca igrali na področnem tekmovanju in postali področni prvaki ter se uvrstili na državno tekmovanje.

11. maja 2023 sta se polfinala državnega tekmovanja v košarki 3x3 udeležili dve ekipe iz naše šole. Ekipo OŠ

Ljudski vrt 1 so sestavljali: Rok Kozel, Jaka Herjavec, Matic Kirbiš in David Lazič, ki so dosegli 3. mesto in se uvrstili v finale državnega tekmovanja. Ekipo OŠ Ljudski vrt 2 pa so sestavljali: Anej Rašl, Žiga Satler, Stas Sladnjak in Lan Lazar, ki so osvojili 8. mesto.

DRŽAVNI KROS

20. aprila 2023 so se učenci naše šole udeležili državnega tekmovanja v krosu, ki se je odvijalo v Murski Soboti. Leo Pisar si je pritekel naslov državnega prvaka, ekipa letnika 2010, ki pa so jo sestavljali: Leo Pisar, Vid Mišič, Žana Ciglar in Iva Vukovič, pa je postala najboljša v državi. Skupno pa so bili vsi učenci in učenke naše šole četrtri v državi.

ŠE NEKAJ USPEHOV

Seveda pa so se naši učenci in učenke izvrstno izkazali tudi na drugih športnih tekmovanjih. Tai Primc in Alja Krajnc sta si na področnem tekmovanju v namiznem tenisu priigrala 1. mesto in se uvrstila v četrtfinale državnega tekmovanja. Tam si je Alja ponovno priigrala 1. mesto in se uvrstila v polfinale državnega tekmovanja, Tai si je priigral 5. mesto. V polfinalu je Alja dosegla 4. mesto in se uvrstila v finale državnega tekmovanja.

9. maja so se Zoja Kokot, Matic Majerič in Lovro Zelenik udeležili tekmovanja v športni gimnastici. Matic je dosegel 2. mesto in se uvrstil na državno tekmovanje, Lovro 3. mesto in se uvrstil na državno tekmovanje, Zoja je dosegla 5. mesto

Lara Sledič in Maruša Frank sta šoli v judu ekipno priborili 3. mesto. Lara je postala državna prvakinja v svoji kategoriji, Maruša pa v svoji kategoriji državna podprvakinja

Čestitke vsem in veliko odličnih uspehov tudi v prihodnje!

Pripravila: Tjaša Herega 7. c

GREMO NA TUJE

IZLET V LONDON

25. marca 2023 smo devetošolci prvič v zgodovini šole imeli privilegij, da se podamo v vele mesto v Veliki Britaniji – London. Seveda je to bil velik projekt in zalogaj za vse učitelje, starše in, navsezadnje, tudi za nas, vendar nas skrbi o tem, kako se bomo znašli v tem velikanskem mestu, niso ovirale pri našem navdušenju in vznemirjenju pred potjo.

V soboto, ob polnoči, smo se deveti razredi B in C zbrali na našem že ustaljenem izletniškem izhodišču na zgornjem parkirišču ob šoli. En teden prej se je v London že podala prva skupina, A in G razred, kar je bila za nas prednost, saj so nam lahko svetovali na podlagi svojih izkušenj in nam, med drugim, priporočali bližnjo trgovino, kjer smo kupovali vodo in prigrizke.

Po nas je prišel avtobus, s katerim smo se zapeljali do dunajskega letališča. Ker smo bili tako vznemirjeni, nas večina ni mogla zaspiti, vendar smo na polovici poti le omagali. Po približno treh urah vožnje smo prispeli na letališče, kjer smo opravili vse potrebno, šli skozi varnostni pregled in pokazali potne liste. Nekaj časa smo še čakali na letališču, nato pa je bil čas, da gremo na letalo. To je bil za nekatere velik podvig in dogodek, saj so prvič leteli.

V Londonu smo pristali živi in zdravi ter se zelo zaspani in izčrpani od vožnje napotili v hotel Travelodge London, kjer smo bivali naslednje štiri dni. To je bilo ob enajstih dopoldan in vse, kar smo si v tistem trenutku želeli, so bile udobne postelje, vendar so bile učiteljice dobronamerno neprizanesljive in so nas nagovarjale k raziskovanju Londona. Na koncu je njihova volja zmagala in tako se je začel naš prvi londonski dan.

1. DAN

S podzemno železnico oziroma »tube«, kakor rečejo Angleži, smo se odpeljali do naše prve postojanke: British muzeja. Najprej smo dogovorili

vsa pravila, kako se na podzemni železnici obnašamo, da se ne bi kdo izgubil. Nekaj voženj kasneje smo železnico že obvladali. Učiteljice Saša Orlač, Jasmina Petek Pelcl in Nina Urška Cafuta ter vodička so poskrbele za našo varnost. V muzeju smo si ogledali najrazličnejše predmete iz različnih zgodovinskih obdobj, a o tem žal ne morem izčrpno pripovedovati, saj smo s sošolkami izčrpane zaspale kar na stopnicah muzeja.

V prvem dnevu smo si ogledali tudi Tower bridge, znameniti londonski most, pod katerim teče reka Temza, in Big Ben. Kasneje smo odšli tudi do Piccadilly circusa, kjer je vsak imel priložnost poizkusiti najbolj poznano britansko jed – fish and chips. Zvečer smo se po napornem dnevu vrnili v hotel in zaspali.

2. DAN

Ko smo se zbudili, smo si postregli z odličnim hotelskim zajtrkom in si nabrali energijo za še en naporen dan, poln doživetij. Dan smo začeli s pohodom pod reko Temzo in prišli do predela Greenwich. Tam smo si ogledali pomorski muzej in se odpravili do kraljevega observatorija, kjer je obeležen tudi greenwiški poldnevnik. Sledilo je še kosilo, kjer smo poskusili tradicionalno britansko jed – pito s sirom ali z mesom. Nad tem nismo bili najbolj navdušeni, kar sklepam po pogledih sošolcev in sošolk. Nato smo se z ladjico odpeljali

po Temzi do London Eyja, kjer smo z višine opazovali celoten London.

Kasneje smo imeli nekaj prostega časa za pohajkovanje po Oxford Streetu, kjer smo si kupili razne malenkosti, vsi pa smo si seveda morali priskrbeti sladkarije. Večer smo končali z druženjem v hotelu in nato kar hitro zaspali, tudi zato, ker so nas noge že pošteno bolele.

3. DAN

Po zajtrku smo dan začeli z ogledom Buchingamske palače, glavne atrakcije, kjer smo si lahko ogledali menjavo straže. Nekaj časa smo lahko preživeli tudi v bližnjem parku, kjer smo fotografirali razne živali in rastline. Imeli smo srečo, da so vsi dnevi v Londonu bili sončni. Za tem smo se odpravili v Science muzej, kjer smo raziskovali vse od astronomije do razvoja tehnike. Tam smo imeli tudi kosilo. Kasneje smo se napotili do Madame Tussauds, zbirko voščenih lutk znanih oseb. To je bil za mene vrhunec potovanja, saj smo se tam res zabavali.

Po ogledu muzeja smo šli s podzemno železnico do še enega predela v Londonu – Camden Towna, kjer smo lahko raziskovali neštete stojnice z bolj ali pa manj zanimivimi stvarmi. Bila sem presenečena, da so nam učiteljice puščale toliko svobode, vendar smo si zaupanje zaslužili, saj smo vedno prišli na dogovorjeno mesto ob določenem času. Zvečer smo šli še v azijsko restavracijo »all you can eat« in z veseljem zaužili azijske dobrote ter pojedli »zadnjo večerjo«.

Na koncu smo se izmučeni vrnili v hotel.

4. DAN

Naš zadnji dan v Londonu smo prav tako začeli z zajtrkom. Napotili smo se do katedrale St. Paul's in prečkali most Milenium. Tam nekje smo našli par trgovin, kjer smo se tudi dodobra okrepčali, saj nas je čakala še naporna pot domov. Kot zadnja destinacija nas je čakala še galerija Tate Modern, kjer smo imeli uro časa, da si ogledamo slike svetovno znanih umetnikov, npr. Piccassa.

Nato smo se odpravili nazaj k hotelu, vzeli kovčke in se z avtobusom odpeljali do letališča. Z manjšimi turbulencami smo naposled pristali na letališču Marco Polo v Benetkah in se na Ptuj vrnili okoli četrte ure zjutraj. Domov smo prišli polni vtisov in čudovitih izkušenj, po katerih se bomo vedno spominjali zaključka osnovne šole. Obžalovali smo, da z nami niso mogli biti vsi sošolci in sošolke.

Zavedam se, da je bilo v to potovanje vloženo veliko priprav in skrbi, zato se v imenu vseh zahvaljujem vsem učiteljicam in ravnateljici. Ti nepozabni trenutki v Londonu so nas za zmeraj še dodatno povezali in nam bodo ostali v nostalgичnem spominu – tudi po juniju 2023, ko bomo odšli vsak svojo pot.

Dea Muršič, 9. c

EKOSTRANI

Ekošola bogati čustvene vezi otrok in mladih do narave. Uči jih spoštovati drugačnost in ceniti naravne dobrine. Učencem in učiteljem nam daje priložnost, da znanje, ki ga pridobimo pri pouku, uporabimo v vsakdanjem življenju v šoli in izven nje. Za izpeljavo ciljev okoljskega izobraževanja izbiramo zanimive metode ter načine dela. Enkrat na teden se z učenci družimo v ekokrožku, kjer ustvarjamo in debatiramo o aktualni problematiki. Izbiramo predvsem naravne materiale (drevesni listi, veje) ali pa materiale recikliramo in uporabimo v novi podobi (časopisni papir, plastična embalaža).

Trudimo se, da v ekoduhu obeležujemo pomembne okoljske dni in s pripravljenimi plakati ozaveščamo tudi ostale. V maju smo imeli kar nekaj takšnih pomembnih dni – svetovni dan ptic selivk, svetovnih dan podnebnih sprememb in svetovni dan čebel. Zadnji teden v maju smo obeležili še teden gozdov. Celoletno ekovzdušje smo zaključili še z eno izredno pomembno akcijo, ki smo jo izvedli na ravni šole. Zbirali smo namreč živila za ljudi, hkrati pa še hrano za živali. Akcija je bila uspešna, saj nam je vsem mar za ranljivejše in šibkejše v naši okolici.

Mentorici: Tamara Slana, Mateja Pešaković

V ORMOŠKE LAGUNE

V četrtek, 18. maja 2023, smo se sedmi razredi že zgodaj zjutraj odpravili na pot do Ormoških lagun. Kaj sploh so Ormoške lagune? Ormoške lagune so 55 hektarjev veliko mokrišče, ki leži na območju rečnega ekosistema Drave ob Ormoškem jezeru. Sestavljajo ga plitvi bazeni s trstišči, obdaja pa jih poplavni gozd. Mokrišče je izjemnega nacionalnega in mednarodnega pomena za številne ogrožene vrste ptic.

Pričakovali smo predvsem deževno in oblačno vreme, a na srečo ni bilo tako. Tja smo se peljali z vlakom, nazaj pa nas je zaradi dela na železniških tirih odpeljal avtobus. Nekateri so bili razočarani, saj so se veselili ponovne vožnje z vlakom. Pot do lagun je bila dolga ter polna luž, zato smo morali paziti, da ne stopimo v kakšno. Ko smo končno prispeli, smo lahko pojedli svojo težko zaslužen malico, ki nas je čakala v nahrbtnikih. Po malici so nas strokovnjaki poučili o raznih živali, ki prebivajo tam. Zanimive so nam bile žabe, ki so se jih

nekateri tudi bali. Nekateri niso upali iti na stranišče, saj so se razširile govorice o velikem pajku v straniščni školjki. Proti koncu smo si lahko ogledali in nahranili tudi ponije, ki so se pustili božati in ljubkovati. Zelo zanimivi so bili vodni

bivoli in ptice, ki smo si jih lahko podrobneje ogledali z daljnogledi.

Naravoslovni dan je bil poučen ter zabaven in želeli bi si še več takšnih dni.

Iva Vukovič in Alina Kirbiš, 7. b

PROSTOVOLJSTVO

V naši šoli se lahko učenci že vrsto let pridružijo interesni dejavnosti prostovoljstvo, kjer sodelujejo v različnih oblikah pomoči, s katerimi razvijajo čut za potrebe drugih, strpnost in sprejemanje. Ob tem tudi sodelujejo z drugimi ter krepijo vrednote solidarnosti. K interesni dejavnosti se lahko prijavijo vsi zainteresirani učenci od 6. do 9. razreda.

V začetku šolskega leta smo skupaj oblikovali načrt dela, ki zajema več različnih dejavnosti. Ena teh je medvrstniška učna pomoč ter druženje s prvošolci v oddelku podaljšanega bivanja in v času jutranjega varstva. Tu prostovoljci mlajšim pomagajo pri šolskem delu, se z njimi družijo in igrajo različne družabne igre.

Prednovoletni čas smo namenili izdelovanju voščilnic, ki smo jih odnesli v Dom upokojencev Ptuj. S pomočjo zaposlenih smo jih razdelili tistim stanovalcem doma, ki nimajo sorodnikov in jim tako vsaj malo polepšali praznike.

V okviru interesne dejavnosti smo izpeljali akcijo zbiranja knjig in družabnih iger, ki jih učenci doma več ne uporabljajo oziroma so jih »prerasli«. V avli prizidka smo uredili kotiček *Jaz tebi – ti meni*, kjer si lahko učenci zbrano gradivo izposodijo.

Sodelovali smo tudi v vseslovenski prostovoljski akciji Dan za spremembe. Naslov akcije je bil: *Za(čutimo) dobro*. V aprilu smo tako izpeljali delavnico z naslovom *Skupaj zmoremo več*, kjer smo moči združili nadarjeni in prostovoljci.

Pogovarjali smo se, kako lahko kot posamezniki prispevamo k boljšemu počutju vseh nas. Napisali smo prijazna in spodbudna sporočila, ki smo jih nato razdelili v garderobne omarice po šoli. S tem smo naključnim učencem šole polepšali dan. Spregovorili smo tudi o negativnih posledicah krčenja gozdov za naš planet.

Nastal je kratek film, ki prikazuje družino ob sajenju drevesa.

Prostovoljci in mentorica Mateja Prša

TEHNIŠKA STRAN

TEHNIŠKA FACA

Za tehniško faco smo tokrat izbrali devetošolca Miha Bošnika, ki je navdušen tehnik in nam je povedal marsikaj zanimivega.

Na kratko se predstavi.

Ime mi je Miha, pišem se Bošnik. Star sem 14 let in rad se ukvarjam s tehniko in športom.

Od kdaj se ukvarjaš s tehniko in kdo te je zanjo navdušil?

S tehniko se ukvarjam približno štiri leta. Navdušil pa me je učitelj tehnike Miran Petek.

Iz katerih materialov najraje izdeluješ izdelke?

Najraje izdelujem iz lesa, saj ga lahko oblikujemo in predelujemo na ogromno različnih načinov.

Gotovo se udeležuješ tudi tekmovanj iz tehnike in imaš številne dosežke ... Bi izpostavil katerega med njimi?

Ja, s svojo ekipo smo sodelovali na tekmovanju Go-car-go, kjer smo dosegli dve zlati priznanji in eno srebrno.

S čim pa se ukvarjaš v prostem času?

Večinoma s športom, saj treniram kolesarstvo, veliko pa tudi igram igrice in se družim s prijatelji.

Pogovarjal se je: Gabriel Pagliaruzzi, 8. d

PROJEKTNO DELO V 5. A – NAMIZNE DRUŽABNE IGRE

Pred prvomajskimi počitnicami nam je naša učiteljica povedala, da bomo imeli projektno delo, kjer si bomo lahko izdelali namizne družabne igre, s pomočjo katerih bomo ponovili snov pri družbi. Rekla nam je, da se moramo oblikovati v skupine. Z iskrico v očeh sem pogledala Lejo, toda v skupini smo morali biti štirje. Na koncu sva pristali v skupini s Tilnom in Nikom. Takoj smo se lotili dela. Zbrali smo ideje za igro, za pravila, risali smo polja in barvali hišice. Izbrali smo vprašanja in naredili skico, zgradili smo zapor. Do konca ure smo se v skupini pogovarjali, kakšno bo polje, kdo bo prinesel figurice in kaj je za kosilo, ker nam je že pošteno krulilo v želodcu.

Po počitnicah je vsaka od sedmih skupin dobila A3-list papirja in začeli smo izdelovati namizno družabno igro. Naša skupina si je zamislila polja v polkrogu, kot mavrica. V ozadju smo narisali škratka pred hiško. Narisali smo polja in se dogovorili, kdo bo prinesel figurice in kocke. Ob koncu pouka nam je učiteljica povedala, da bomo v četrtek namesto naravoslovja imeli družbo in naredili igro do konca. Ko smo igro dokončali, smo določili pravila. V četrtek smo prinesli

figurice, kolo, ki ga zavrtiš in ti določi, koliko polj greš naprej, in flomastre.

Pospravili smo vse z mize in se igrali našo igro. Ko je vsaka skupina končala z igranjem svoje igre, smo se v skupinah predstavili k naslednji mizi. Tako smo se vsi preizkusili v igranju vseh iger. Videli smo, da imajo druge skupine tudi dobre igre.

Družabne igre so bile zelo zanimive in poučne, saj smo ponavljali in utrjevali sklop: Zgodovina skozi igro. Nismo imeli občutka, da se učimo in zelo smo se zabavali pri izdelovanju igre. Projektno delo je vedno zabavno.

Naša igra nam je všeč, vendar bi lahko bila boljša – vprašanja bi lahko bila lažja in pri risanju bi se lahko bolj potrudili. Vendar pa je naša in z veseljem smo se igrali. Večkrat bi želeli delati takšne stvari, saj smo ob delu uživali in se veliko naučili.

Tilen Črešnik, Leila Ladinek, Mark Petek, 5. a

TURIZEM S QR-KODO

Turistična zveza Slovenije je organizirala že 37. vseslovenski festival mladih Turizmu pomaga lastna glava, letos na temo Športna doživetja bogatijo mladinski turizem. Na turistični tržnici v Mercator Hipermarketu Ptuj smo se predstavili tudi mi – turistični krožek OŠ Ljudski vrt. Učenci smo si kot nov turistični produkt zamislili športno doživetje po Ptuj »(Z)migaj se«. S pomočjo prebranih QR-kod in namigov na informativnih tablah ter različnih gibalnih vaj bi udeleženci na zabaven način podrobno spoznali največje turistične znamenitosti Ptuja. Avtorji projekta smo

skupaj s člani celotnega turističnega podmladka in mentorici (Elka Mlakar, Mateja Prša in Martina Prejac) uspeli ustvariti nov, zanimiv projekt, ki ima vse možnosti, da poživi in obogati turistično ponudbo na Ptuj in v njegovi okolici.

Dosegli smo dve zlati priznanji, in sicer za najboljšo turistično nalogo in zlato priznanje za sodelovanje.

Predstavili smo se na Ptuj, na dnevu odprtih vrat starega mestnega jedra Ptuj, 22. aprila, ter

zaključni reviji najboljših tržnic iz cele Slovenije, v Medvodah, 11. maja letos. Tudi tam je bilo je veliko tržnic z odličnimi idejami. Vse je potekalo dokaj podobno kot prejšnjikrat. Bilo je zanimivo in zabavno. Po nekaj urah je napočil čas za podelitev nagrad, s katerimi je bil 37. festival Turizmu pomaga lastna glava zaključen.

Učenci turističnega podmladka smo uspeli ustvariti nov, zanimiv projekt, ki ima vse možnosti, da poživi in obogati turistično ponudbo na Ptuju in v njegovi okolici.

Nik Bombek, Jure Škamlec, 9. c

GREMO NA IZLET

ZAKLJUČNI IZLET V OLIMJE

Z avtobusom smo se peljali v Olimje. Potem smo prispeli v pravljčni gozd. Kupila sem si belo sovo. Sova je bila zelo lepa. V pravljčnem gozdu smo videli čarovnico. Nato smo odšli na Jelenov greben. Pojedli smo okusno malico.

Ela Poklič, 1. a

NA JELENOV GREBEN

ZJUTRAJ SEM SI SPAKIRALA NAHRBTNIK. ATI MI JE NAREDIL SENDVIČ. PELJALI SMO SE Z AVTOBUSOM. PELJALI SMO SE V OLIMJE. V OLIMJU JE DEŽEVALO. PELJALI SMO SE V PRAVLJČNI GOZD. V PRAVLJČNEM GOZDU SMO VIDELI ČAROVNICE. ŠLI SMO V TRGOVINO S SPOMINKI. MALICALI SMO V ŠOTORU. POTEM SMO ŠLI NA JELENOV GREBEN, KJER SMO S KORUZO HRANILI JELENE. NA KONCU SMO ŠLI NA SLADOLED IN ZADOVOLJNI DOMOV.

EVA PELCL, 1. C

EKSKURZIJA V VELENJE

Učenci 4. razredov smo bili na končnem izletu v Velenju. Najprej smo se odpravili proti gradu. Na poti smo opazili smučarske skakalce, ki so trenirali na največji skakalnici. Glasno smo jih spodbujali. Na gradu smo si ogledali

razstave, spoznali, kako je nastajalo mesto Velenje – mesto, ki so mu rekli čudež. Ogledali smo si staro gostilno in trgovino ter kupili nekaj spominkov. V prostorih nekdanje konjušnice pa smo videli ostanke dveh vrst mastodontov, daljnih sorodnikov današnjega slona.

V Vista parku ob Velenjskem jezeru smo opazovali okolico in videli tovarno Gorenje ter termoelektrarno Šoštanj. V premogovniku nas smo bili navdušeni, ko smo se peljali z vlakcem. Tudi spust v jamo z dvigalom je nekatere učence prestrašil, kar smo vsi slišali. Spustili smo se 157 m pod zemljo. Videli smo, kako so kopali premog nekoč in kako to delajo danes. Prestrašili smo se, ko smo doživeli »potres in nesrečo« v premogovniku. Malico, ki smo jo dobili, smo pojedli v jedilnici rudnika, globoko pod zemljo. Kljub slabemu vremenu smo se imeli lepo! Videli smo marsikaj in naučili smo se veliko novega.

Matija Škrut in Neli Skočir, 4. c

SLOVO DEVETOŠOLCEV

PRIPRAVE NA VALETO

Kot običajno se tudi letos deveti razredi poslavljajo od osnovne šole, učiteljev, delavcev šole z valetom. Priprave na plesni del so se začele že 25. novembra in od takrat smo jih imeli skoraj vsak petek ob 13.30. Naučili smo se že zelo veliko plesov, na primer disco swing, sambo, tango, tri slike četvorke in blues. Na vsakih vajah smo se imeli lepo in zaplesali smo tudi kakšno polko na glasbo po naši izbiri. Tudi naš plesni učitelj Jernej Brenholc je bil na vajah sproščen in videlo se je, da ples poučuje z užitkom.

Včasih smo se tudi malo pošalili na račun naših razredničark. Tu in tam smo še kakšno ušpičili, da ure plesa niso bile tako puste. Tako so torej potekale priprave za plesni del.

Kaj pa predstavitev razredov in njihovi programi?

Tu pa je bilo bolj napeto ozračje. Sprva nam ni uspevalo z organizacijo glede pisanja scenarija, velikokrat smo se skregali tako med sabo kot tudi z razredničarko. Nismo se mogli uskladiti glede vlog, točk, oblačil, torej skoraj glede ničesar. Na začetku šolskega leta smo se predstavniki oddelkov dobivali na sestankih za skupni program, a ta načrt je hitro padel v vodo, saj smo imeli različne vizije glede programa in smo se odločili, da imamo skupno samo rdečo nit prestave.

9. junija ob 15. uri se je začela generalka, ob 17. uri pa valeta. Najprej smo pol ure plesali, nato je prišel na vrsto ples s starši in na koncu še predstavitev posameznih oddelkov. In vse nam je uspelo!

Po končanem uradnem delu smo odšli na večerjo, kjer smo se zabavali do poznih jutranjih ur.

Valeta je res nepozaben dogodek in mislim, da smo opravili odlično delo s scenarijem, kljub vsem oviram.

Vsi se je bomo z veseljem spominjali na vsaki naši obletnici.

Taja Gabrovec, 9. c

PRIPIS MENTORJA:

Vsem devetošolcem želim vse lepo na njihovi poti, še posebej pa mojim novinarjem, članom uredniškega odbora, ki prav tako odhajajo na novo pot: Taji Gabrovec, Dei Muršič, Niku Bombeku in Juretu Škamlecu. Hvala vsem štirim. Vaš prispevek je bil izjemen! Bodite še naprej tako uspešni na svoji življenjski poti!

dr. David Bedrač, mentor časopisa Lokvanj